

Theater

Antwerpen

Van onze medewerker

Jan De Smet

Twee stukken met een filosofische inslag gingen kort na elkaar in première. De Queeste trekt een baantje over onder meer consumentisme met 9mm (zie hierboven), **SKaGeN** kiest met Dedayroom onderzoekt dus wat echt is en wat niet. Vertilt de Limburgse Queeste, **SKaGeN** pakt uit met een vrolijk geschifte onderzoeksmethodiek.

Vrijblijvende is het echter niet. Het stuk is gebaseerd op The Day Room (1986) van Don DeLillo (DM 4/3). Het eerste deel speelt in de dayroom, waar zwaar gestoorde psychiatrische patiënten verblijven. Een knettergekke opener.

Meneer Gras wordt behandeld voor zwaar water. Meneer Bruin zit te keuvelen met meneer Wit, die indringend ondervraagd wordt over de kleur van zijn ontlasting. De scènes waarin dokters keer op keer als patiënten worden ontmaskerd, blijven uitwaaiëren. Niemands ware identiteit wordt ooit blootgelegd. De begripsverwarring rond schijn en wezen wordt in het tweede deel ten top gedreven. Volgens de solipsist is het hele universum een creatie van de eigen verbeelding. Niets in de omringende wereld bestaat echt. De realiteit is slechts tijdelijk verzekerd en alles bestaat in functie van het nut of plezier van de vraagsteller, zo kom je te weten. Dat wordt op originele wijze uitgelicht zonder dat **SKaGeN** de mosterd nog langer bij DeLillo haalt.

In Dedayroom blijft het vaag waar dat tweede deel zich afspeelt. De personages kijken naar knipperende lichtjes alsof het beelden waren of ze zingen gemoedelijk, maar de buddies mood kantelt en tijdens een stevige zuippartij nemen de zaken een kwalijke keer. Die verhaallijn wordt telkens onderbroken door diezelfde personages die geïsoleerd van op een stoel rechtstreeks de zaal in spreken en de vragen van een psychiater beantwoorden. Staan ze op het punt in de dagkamer opgenomen te worden en voor de buitenwereld te verdwijnen? Het thema van verdwijnen en oplossen wordt vanuit een derde perspectief belicht als de halve scène verandert in een filmset. De acteurs spelen in Comedy Caper-stijl voor de camera het scenario van De onzichtbare man. Tegelijk wordt die opname op een doek met fake achtergrond geprojecteerd.

Dat synchronisme ontmaskert de trucage: de werkelijkheid is nooit wat je waarneemt maar een schijnwerkelijkheid. Achter elke laag schuilt een andere. De makers zijn alvast in hun opzet geslaagd om verwarring te creëren. Toch laten ze je als toeschouwer niet verweesd achter. Ze ontwrichten je perceptie net genoeg om je het soort het gevoel te geven dat je na een tocht op zee hebt. Je bent wel degelijk aan land, maar de vaste grond onder je voeten voelt wankel aan. Twijfelzucht als levenshouding en op zoek gaan naar de gek in jezelf, als dat niet mooi is. **SKaGeN** offreert zijn wijsheid niet ex cathedra maar via zijn enthousiasmerend, beweeglijk spel waarin kolder en camp wisselen met tragiek en verstilling. De acteurs putten uit uiteenlopende spelregisters, lanceren politiek incorrecte grappen, absurde uitschieters en trappen de chronologie aan diggelen. We hadden er tijdens de Zomer van Antwerpen al van genoten met tkofschip & tfokschaap en krijgen met Dedayroom het **SKaGeN**-recept in dezelfde smakelijke voorbereiding geserveerd.

WAT De Dayroom, naar Don DeLillo's The Day Room WIE **SKaGeN** WAAR EN WANNEER Op tournee tot en met 2 mei, info: www.skagen.be of Thassos, 03/235.04.90

Complexe maar grappige voorstelling over schijn en wezen

skagen speelt 'dedayroom' HHHHI